

JOG TUDOMÁNYI KÖZLÖNY

ALAPÍTVÁ 1866.

A Magyar Tudományos Akadémia Állam- és Jogtudományi Bizottságának folyóirata

TARTALOM

Tanulmány

VIDA SÁNDOR:

Az Európai bíróság ítélete a Google-ügyekben 471

ZAKARIÁS KINGA–POTJE LÁSZLÓ:

A jogegységi határozatok alkotmánybírósági vizsgálata 482

BODZÁSI BALÁZS:

A kezesség szabályozása a polgári jogi kodifikáció tükrében 493

PETRÉTEI KRISTÓF:

A finn magánjog fejlődéséről 504

Szemle

STEFAN BECHTOLD:

A „közgazdaságiasabb megközelítés” a szellemi tulajdonra vonatkozó európai jogban 515

BOÓC ÁDÁM:

Észrevételek a Magyar Köztársaság Alkotmánybíróságának
35/2010. (III. 31.) AB határozatához 521

Jogirodalom, jogélet

STIPTA ISTVÁN:

Mezey Barna Rákóczi-monográfiájáról 524

TAKÁTS PÉTER:

Manfred Wandt: Versicherungsrecht 526

KÓHIDI ÁKOS:

Nótári Tamás: A magyar szerzői jog fejlődése 527

JOGIRODALOM–JOGÉLET

TAKÁTS PÉTER

egyetemi tanár

ELTE Jogi Továbbképző Intézet
(Budapest)

Manfred Wandt: Versicherungsrecht*

A frankfurti Goethe-Universitát biztosítási jogi intézete jelentős műhelye a biztosítási jogi kutatásnak és a biztosítási szerződési jog európai egységesítésére irányuló munkának, amelynek első eredményeit – a biztosítási szerződés közös szabályai és a kárbiztosítás közös szabályai témakörében – a közelmúltban publikálták.¹ *Manfred Wandt* új kézikönyve a német biztosítási jogi szakirodalomban először szintetizálja a 2008. január 1. napján hatályba lépett új biztosítási szerződési törvény² rendelkezéseit és a kialakult bírói gyakorlatot.

A kézikönyv *első öt fejezete* a biztosítási szerződés közjogi, közgazdasági és általános kötelmi jogi környezetét vázolja fel: az alapfogalmakat, a biztosítás állami felügyeletét, a biztosítási ombudsman intézményét, a biztosítás közgazdasági lényegét és feltételeit, a biztosítási jog európai és nemzeti forrásait. Részletesen tárgyalja az általános szerződési feltételekre vonatkozó joganyagot, a szerződés általános szabályainak érvényesülését a

biztosítási szerződés körében, külön fejezetet szentelve a biztosításközvetítés kérdéseinek, a biztosítási ügynök, alkusz, tanácsadó jogállásának.

A *hatodik és nyolcadik* fejezet tárgya a biztosítási kötvény, továbbá a biztosítási szerződés létrejötte és megszűnése, a biztosító kockázatviselésének kezdete és vége, ide értve az előzetes biztosítási fedezetvállalás intézményét is.

A *hetedik és nyolcadik* fejezet a szerződő fél és a biztosított kötelezettségeiről szól. Itt kerül tárgyalásra a biztosítási díj, valamint a biztosítási fedezettel kapcsolatban előírt egyéb kötelezettségek („Obliegenheiten”), ide értve ezek megszegésének jogkövetkezményeit is – a biztosító teljes, vagy részleges mentesülését szolgáltatási kötelezettsége alól. Ezzel összefüggésben tárgyalja a kézikönyv azt a kérdéskört is, miként számítható be harmadik személyek tudomása, illetve magatartása, nyilatkozatai a szerződő félnek és a biztosítottnak. Ez utóbbi körben a képviselő intézményét a német joggyakorlat több, a magyarországi gyakorlatban nem ismert intézménnyel gazdagította. Ilyen pl. a „tudomásképvisező” („Wissensvertreter”), vagyis az a személy, akinek tudomása a biztosított tudomásának számít, a „tudomáskijelentés-képviselő” („Wissenserklärungsvertreter”) pedig az a személy, akinek révén a szerződő fél és a biztosított az őt ter-

helő tájékoztatási kötelezettségeket (közlési, változás-bejelentési, illetőleg a biztosítási esemény bekövetkezésére vonatkozó bejelentési kötelezettség) teljesíti.

A *kilencedik* fejezet a biztosító szolgáltatásával – a biztosított kockázat átvállalásával – és annak korlátaival foglalkozik. Itt kerül kifejtésre a biztosítási érdek, illetve az érdekmúlás intézménye, továbbá a biztosított értékkel összefüggésben a túlbiztosítás és az alulbiztosítás, végül a biztosítási kockázat időközbeni megnövekedésének hatása a szerződésre.

A *tizedik* fejezet a biztosítási eseményről, a tizenegyedik pedig a károsult követelésének a kárt megtérítő biztosítóra való átszállásáról szól.

A záró három fejezet tárgyai a biztosítás egyes különös nemei: a felelősségbiztosítás (benne a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítással), az életbiztosítás, továbbá a betegségi és ápolási biztosítás. A kötet a biztosítást érintő európai és német jogforrások felsorolása, továbbá részletes tárgy- és jogszabálymutató egészíti ki.

Manfred Wandt könyve kötelező olvasmánya lehet nem csak a szerteágazó német biztosítási kazuisztika kutatóinak, de a téma iránt általánosságban érdeklődő, a biztosítási jog területén első információit kereső olvasónak is. Ezt a kifejtés logikája, áttekinthető szerkezete és olvasmányos nyelvezete biztosítja.

* *Wandt, Manfred: Versicherungsrecht. 5. neu bearbeitete Auflage. Frankfurt am Main, Carl Heymanns Verlag, 2010. xxxi+547 p.*

1 *Basedow, Jürgen–Birds, John–Clarke, Malcolm–Cousy, Herman–Heiss, Helmut (editors): Principles of European Insurance Contract Law (PEICL). Munich, Sellier European Law Publishers, 2009. lxviii+668 p.*

2 Gesetz zu Reform des Versicherungsvertragsrechts vom 23. 11. 2007 (Bundesgesetzblatt Nr. 59/2007, Teil I. 2631).